

Közösségi szolgálatom

A közösségi szolgálatos óráimat idén nyáron szereztem meg a baki Pántlika Néptáncgyűttes tagjaként a hagyományos nyári tánc táborunkban, melyet idén is jó hangulatban töltöttünk el Bázakerettyén.

A táborban részt vettem mint tanuló, aki kihasználta a hetet és új koreográfiákat tanult meg, valamint mint oktató. Lassan tizenkét éve nép táncolok, ezért úgy gondolom, illetve felnőtt oktatóim is úgy gondolták, van elég tapasztalatom, hogy tudásomat átadhassam a következő generáció táncos lábú képviselőinek. A felkérésnél természetesen nagyon örültem, hiszen igazán hasznos személynek érezhettem magam a folyamatok során.

A tábor következőképp' épült fel: Délelőtt nyolc órától fél egyig oktattak minket a meghívott tanárok / koreográfusok, majd ezek után a kisebbek következtek, akiknek nagy segítőkészséggel segítettünk. Egy hét alatt sikerült nekünk, a nagyobb korosztálynak három koreográfiát megtanulnunk, az ifjabb táncosoknak pedig két táncot tudunk megtanítani. Eleinte a lépéseket bontottuk le és gyakoroltuk, majd a végén a koreográfiát építettük fel a tanult lépésekből.

A táncoktatás mellett kézműves foglalkozást tartottunk nekik, mely alatt hímeztünk, varrtunk és láncot, fülbevalót fűztünk, népdalokat tanultunk, és játékokkal mozgáskészségüket fejlesztettük.

Éjszaka és nappal is a kisebbek mellett voltunk, hozzánk fordulhattak apró-cseprő gondjaikkal, melyeket mi legjobb tudásunkkal próbáltunk megoldani.

A hét végén a záró estén, szüleink előtt adtuk elő friss koreográfiáinkat, a tanult népdalokat, melyet nagy örömmel fogadtak.

A feladataimat szívesen láttam el, hiszen szeretem a gyerekeket, és a tánc is tizenkét éve az életemmé vált, jó érzés volt átadnom tudásom, tapasztalatom.

Könnyes szemmel búcsúztunk a kicsiktől, nemkülönben az oktatóinktól. Egy hét alatt egy igazán szoros kötelék alakult ki köztünk, igazi összetartó csapat kovácsolódott belőlünk.

Úgy gondolom, közösségi szolgálatom nekem megfelelő feladat volt, mely számomra és másokra nézve is hasznos időtöltésnek bizonyult. Beszámolómat egy kis idézettel zárom, amely összefoglalja, miért is vagyok hálás a lehetőségért, hogy időmet így tölthettem el: „**Mi**

lehet jobb annál, mint szeretni, amit csinálunk, és tudni, hogy annak értéke is van?”
(Katherine Graham)

Kiss Petra Kata